

К. І. Нагірняк

Печорна Надія Григорівна

ПЕЧОРНА Надія Григорівна (22. 06. 1937, м. Золотоноша Полтавської, нині Черкаської обл. — 28. 05. 2021, Київ) — художниця декоративно-ужиткового мистецтва. Дружина [Петра](#), мати [Павла](#) Печорних. Членкиня НСХУ (2008). Закінчила Решетилівську художньо-промислову технічну школу Укрхудожпромради (Полтавська обл., 1955), Київське училище прикладних мистецтв за спеціальністю «художній текстиль» (1960; викладачі Є. Святський, С. Нечипоренко, П. Скрябіна). Від 1960 — керівник студії образотворчого мистецтва; згодом — художник Київського творчо-виробничого об'єднання «Художник» (Київ). Оформляла інтер'єри дитячих установ, Палаців культури, бібліотек тощо, досягаючи яскравої самобутності та виразності творів. Деякі роботи П. зберігаються в музеях України.

Фотоілюстрації

Основні твори

розписи — «Радісна зустріч» (1978), «Сонечка України» (1998), «Святковий букет» (2000); керамічні панно — «Пори року», «Квітучий сад», «Ранок» у Києві (усі — 1978—79); рельєфні панно — у Полтавському палаці культури, басейні «Риби» в Полтаві (обидва — 1984);

суперзавіси — «Орнаментальна», «Весняний фенікс» (за ескізами чоловіка) для клубу в смт Калита (нині с-ще Броварського Київської обл., 1990), «Життя» для клубу Чернівецького медичного інституту (1992); об'ємна керамічна пластика «Сибір» у Новосибірську (РФ, 1989).

Бібліографічний опис:

Печорна Надія Григорівна / К. І. Нагірняк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883553>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).